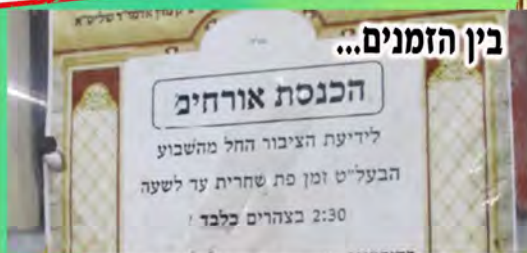


מה הזמן הכי מאוחר
שאפשר לעשות
מסיבת בריתה אחרי
לידה?
אמא שלי מעולם לא
עשתה לי ואני צריכה
כסף.

תמיד תהיה עצמן...
אלא אם אתה גרוע בזה.

ראיון עבודה בבית קפה -
אתה יודע לעשות קפה?
לא.
ולציר לב?
כן.
מעולה, התקבלת.



פגוט *מראה לי את הצעצוע החדש שלו*
אני: מי נתן לך את זה?
פגוט: חבר שלי
אני: מתי?
פגוט: כשהוא לא הסתכל

בחור אחד ישב בבית ואכל גרעינים
ופתאום אבא של המשודכת נכנס.
אז מיד אמר: "אמא מה עוד
הרופא אמר לי שאני צריך לאכול...?"

מהו סוד האושר
שבנישואין?
ששש... זה סוד...



שווה קריאה

כבוד א"ק... לפני כתשעים שנה התגורר בבני ברק גר צדק, בשם רבי צבי. הוא התגייס בחוץ

לארץ, עלה לארץ ישראל ונשא את הטבחית של ישיבת פוניבז'. הם רכשו בית וגם רפת למחיייתם. הם לא זכו לצאצאים, ועז היה חפצם

לקחת חלק במצוות של זיכוי הרבים.

בימים ההם, ימי שלטון הבריטים בארץ, הדרך מתל אביב לבית החולים 'תל השומר' עברה דרך רחוב הרצל (כיום רחוב הרב שך). הכביש הזה היה מלא בתנועה של הבריטים, שעברו בו להגיע למחנה הצבאי ששכן ב'תל השומר' והתנועה התנהלה שבעה ימים בשבוע... רבי צבי לא השלים עם העובדה שבפתח ביתו ינועו רכבים בשבת, ונכנס לתנות את כאבו בפני רבן ומאורן של ישראל רבינו החזון איש זצ"ל. השלטון הבריטי קבע בחוק שתנועה בסביבת בתי כנסת אסורה בשבתות ובמועדי ישראל. לפיכך יעץ לו החזון איש לבנות בית כנסת בחצר ביתו, וכך תיאסר הנסיעה בזמן תפילות. רבי צבי טען שבכך לא תיפתר הבעיה לגמרי מפני שבשעות שאין מתקיימות בהן תפילות, האיסור להפריע איננו בתוקף, ומה יהיה על כבוד השבת בכל שעותיה? יעץ לו החזון איש בחכמתו שיפרסם שבבית כנסת זה מתקיימים מנייני תפילות בכל שעות היום, וכך לא יחללו את השבת ליד ביתו. הבית שלא היה בו מקום גם למגורים וגם לחדרי תפילה, אך בהיותם להוטים להסיר את חרפת חילול השבת, הקדישו את ביתם כולו לבית כנסת, והם עצמם עברו להתגורר ברפת שבחצר... הבריטים נאלצו לסלול את 'הכביש השחור', הלא הוא הכביש לאורך רחוב ז'בוטינסקי, שישמש להם מעבר חופשי ל'תל השומר'.

זכה אותו יהודי צדיק ונוות ביתו הצדקנית, שהבית שלהם נהיה מקום קדוש שמתפללים בו לאורך כל שעות היממה. כיום, הבית הקטן והדל 'ההוא' התרחב מכל הכיוונים, והפך לבנין גדול בן ארבע קומות גדוש במנייני תפילה ושיעורי תורה... זכה רבי צבי איצקוביץ, ועד היום עומד ביתו לרבים הבאים להתפלל - הלא הוא שטיבלאך איצקוביץ המפורסם! בלי ספק, אותה דרישה אז אחרי כבוד שמים - הביאה להקמת בית הכנסת, ועדיין פועלת ומכפילה את עצמה כל הזמן.



אזהרה! בעלון משולבים קטעי הומור - אין בכוונתם לפגוע ולהעליב!

ילד מרוקאי חוזר רבע שעה
אחרי שהוא זרק את הפח:
קולולו...
קערת קוסקוס..
מופליטות עם דבש.
מעמולים..
סלטים..
שני סוגי דגים.
שלושה סוגי בשר.
ילד אשכנזי נעלם ליממה:
ארטיק..

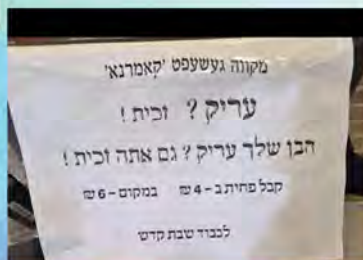
כשגבר מנסה להחליף כיסויי לשמיכה



הימנעו מלשבת עם
אנשים שאוהבים
לדבר על חייהם של
אחרים, כי כשאתם קמים
ויורדים מהכיסא, אתם
הנושא הבא עבורם.



אם אתם
אוהבים מישהו
תנו לו לישון



צייר רחוב צייר כביש על קיר
וגרם לתאונה...



המפגש הראשון של
הכנס הבין לאומי
לאנשים עם בעיות
זכרון



נא להשתמש בפח
הוא התאמן כל החיים
לרגע הזה



דברי הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

והיה עקב ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה (דברים יא, כו).
לכאורה המילה "היום" טעונה הסבר, הרי את מצות ה' צריכים לשמור בכל יום ומהו
הדגש שהדגיש התורה "היום", היום גם בקולו תשמעו (תהילים צה, ז), וכן בקריאת
שמע שקוראים אנו בכל יום נאמר, "והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על
לבבך" (דברים ו, ו), ולכאורה קשה, הרי בכל יום אנו צריכים לשמור את מצוות ה'
ולדאוג שהם יהיו כל הזמן על לבבנו.
אלא מבאר בזה מרן החפץ חיים זצוק"ל, בדרך כלל לאדם שמתחיל לשמור תורה
ומצוות קשה לשמוע שבמשך שבעים שנה הוא צריך לקום כל יום מוקדם בבוקר
לברך ברכות השחר, להניח תפילין ולהתפלל, וכן בכל פעם קודם שאוכל צריך לברך,
ובשבת אסור לו לעשות כך וכך, אם יסתכל האדם על כל השנים שצריך לעשות
כך הוא יתייאש ויחשוב שאין לו כוחות לעמוד בזה.
לכן מורה לנו התורה שעל האדם לחשוב רק על היום בו הוא נמצא כעת, אשר אנכי
מצוה היום על לבבך, ראה אנכי נתן לפניכם היום, רק היום, רק היום יעשה מאמץ,
רק היום יתגבר, וכך יעלה ויגדל במעלות התורה והיראה.
וזהו שאמר רבי אליעזר לתלמידיו (מסכת שבת דף קג ע"א) "ושוב יום אחד קודם
מיתתך". שאלו תלמידיו וכי אדם יודע איזהו יום ימות כדי שישב בתשובה קודם
מיתתו, והשיבם רבי אליעזר שבכל יום יחשוב כאילו זה יומו האחרון חלילה, ויחזור
בתשובה. וכך נמצאו כל ימיו בתשובה.
אם יאמר אדם "רק היום" הוא יוכל לקיים את כל מצוות התורה, ומחר כבר ה' יתברך
יתן בו את הכוחות לעמוד גם ביום הזה ולקיים את כל מצוותיו.

הוסיף בדבר החפץ החיים בשם גאון אחד, שכל אדם צריך לשער בנפשו שלשה
דברים:

א. שאין לו אלא יום אחד לחיות. ב. שאין לו ללמוד אלא פרק משניות אחד, או דף
גמרא אחד, או הלכה אחת, כל אחד במה שהוא עוסק בו עתה. ג. שהוא יחיד
בעולם שהקב"ה מצווה על קיום התורה והמצוות, ובו תלוי קיום העולם.

ועל ידי זה שיחשוב שיש לו רק יום אחד לחיות יעשה כל מה שבכוונה בתשובה
ומעשים טובים ולא יניח הדבר ליום המחר. וגם על ידי שיחשוב שאין לו אלא מעט
ללמוד ממילא שוב לא יתעצל בזה (להוציא מדברי היצר הרע שמורהיב הדבר בלבו
ואומר לו, כמה תהיה מוכרח עוד לעמוד משך זמן רב עד שתגמור את הסדר או את
המסכת, ועל ידי זה מרפה ידו של האדם ומחליש). גם ממה שיחשוב שעליו תלוי
קיום העולם יזדד ביותר (להוציא מדברי היצר שמטעהו ואומר לו שבדאי נמצאים
אנשים אחרים מקיימי התורה כראוי ויתקיים העולם בשבילם).

וכל זה נרמז בפרשת וואהבת: "וְאֶהְיֶה אִתְּךָ כְּכֹל לְבָבְךָ וְכָל נַפְשְׁךָ וְכָל
מְאֵדְךָ" (דברים ו, ה), והאין תעשה עד שתגיע לזה?
"והיו הדברים האלה" - היינו, אותו המעט שהוא לומד עתה ולא יותר ("אלה", בא
למעט, רק אלו בלבד ולא אחרים).
"אשר אנכי מצווך" (לשון יחיד) - היינו שיחשוב בלבו שבעולם אין רק הקב"ה והוא.
"היום" - היינו שאין רק יום זה לבדו.

"על לבבך" - היינו שלוש הדברים האלו יהיו על לבב האדם תמיד, וכך יצליח
בעבודת ה'.

יהי רצון שנוזה לנצל את כוחותינו לעבודת ה' יתברך,
ונעלה מעלה מעלה במעלות התורה והיראה, ובזכות
כך נראה בקרוב בישועת ישראל השלימה, אמן.

שבת שלום ולמבורך!



בשביל ללמוד ערבית.
מה עדיף, סחנה, שפיים,
או ימית 2000? 🤖